

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΒΙΟΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ

Μια συνεδρίασις τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Ἄλλ' ἐπ' ἀνέλθωμεν εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς κοινοβουλευτικῆς τάξεως, ἀφ' ἧς τοσοῦτον ἤδη παρεξέβημεν.

Εἶνε περίπου ἐβδόμη ὥρα καὶ ἡμίσεια. Θὰ εἶνε λιάν ἐξαιρετικὸν τὸ διάφορον τῆς συζητήσεως διὰ νὰ μὴ ἀραιωθῇ ἐπαισθητῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωτῶν. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους βαθμηδὸν ἐκλείπουσιν χαιρετίζοντες τὸν πρόεδρον. Ποῦ ὑπάγουσιν ἄρα γε; Νὰ δειπνήσωσιν ἀπλοῦστατα. Οἱ μὲν εἰς τὴν λέσχην αὐτῶν, οἱ δὲ εἰς τὸν Βουλευτικὸν σύλλογον τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἄλλοι εἰς ἐστιατόριον καὶ ἄλλοι κατ' οἶκον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐναρέτων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐπιμένουσιν ἀκρωμένοι, ὄλοεν μειῶνται καὶ ὀλίγοι πλέον ἐπιφαίνονται. Εἶνε ἄρα γε οὔτοι τεσσαράκοντα; ὁ καθιερωμένος, ἂν οὐχὶ καὶ νόμιμος, ἀριθμὸς τῆς ἀπαρτίας; Δὲν δύναται νὰ ὀρμισθῇ τις. Τὸ κεχαυνωμένον αὐτὸ ἦθος, ἡ ἀφέλεια μεθ' ἧς ἐκτείνονται ἐπὶ τῶν ἐδωλίων δεικνύουσιν ὅτι ἔχουσι πληρέστατα συνείδησιν τῆς θυσίας, εἰς ἣν ὑποβάλλονται χάριν τοῦ κοινῆς καλοῦ.

Ἐνταῦθα ἀναφαίνεται ἐν ὄλῃ τῇ λαμπρότητι αὐτῆς ἡ συνετὴ πρόνοια τῆς παραδόσεως, καθ' ἣν ὁ νομοθετικὸς περίβολος εἶνε ὅσον ἐνεστὶν ἐλαχίστων διαστάσεων. Ὑποθέσωμεν τὸ Βουλευτήριον αὐτὸ περιέχον ἔδρας ἐξακοσίας καὶ πεντήκοντα· ἤδη θὰ ἐφαίνετο κενόν, ἐνῶ σήμερον ἐρχομένων καὶ ἐξερχομένων βουλευτῶν ἀδιαλείπτως, ἄλλων ἐμφανιζομένων μόνον ἐπ' ὀλίγον, ἄλλων παραμενοντῶν ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ὥρας συνεχῶς καὶ τινῶν ὀψὲ δειπνούντων, ἡ ἀτελευτητος αὕτη νυκτερινὴ συνεδρίασις παρουσιάζει πάντοτε μίαν ἐπιφανείαν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἀριθμὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον παραστατῶν συνήθως.

Ἄλλ' ἡ συζήτησις ἐξακολουθεῖ, ὀλίγον ὠχρὰ καὶ μονότονος, ὁμαλὴ ὅμως καὶ ἔρρυθμος. Εἰς ὑπουργὸς ἀπήντησεν εἰς τὸν προλαλήσαντα, ἐν μέλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως διεδέξατο τὸν ὑπουργόν, οἱ δὲ κάλαμοι τῶν στενογράφων τρέχουσι πάντοτε ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ νυσταγμοῦ.

Περὶ τὴν δεκάτην ὥραν νέα τις ἀνακύπτει ζωηρότης. Οἱ δειπνήσαντες ἐπ' ἀνέρχονται. Οἱ πλείστοι μετήλλαξαν τὴν βεδιγκόταν διὰ τοῦ νυκτερινοῦ ἐπενδύτου, πάντες δὲ ἔχουσι ἐρυθρὸν τὸ οὐς καὶ τὸ ὕφος εὐχαριστημένον. Ὁ πρόεδρος ἀνεγείρει τὴν φεαλὴν ὑπὸ τὴν φεαλὴν αὐτοῦ, ἡ φωνὴ τοῦ βήτορος ὑψοῦται, τὰ σημεῖα ἐπιδοκιμασίας καὶ ἀποδοκιμασίας ἀναφαίνονται, αἱ ἀπαντήσεις διαδέχονται ἀλλήλας γοργότεραι καὶ ζωηρότεραι, καὶ ἡ συζήτησις ἀναλαμβάνει αἴφνης χαρακτῆρα ἐνδιαφέροντα. Καὶ τώρα πλέον

δὲν ὑπάρχει λόγος ἵνα μὴ χωρήσωσιν οὕτω τὰ πράγματα μέχρι τῆς δευτέρας καὶ τρίτης ὥρας τῆς πρωΐας, ἐνίοτε δὲ καὶ τι πλέον καὶ μάλιστα ὅταν ἀναμιχθῶσιν οἱ « παρακωλυτικοί », θέλοντες νὰ παρεμβάλωσι προσκόμματα εἰς τὴν πρὸδον τοῦ νομοθετικοῦ ἄρματος. Ἐν τῶν συνηθεστάτων αὐτῶν τεχνασμάτων εἶνε νὰ ζητῶσιν τὴν ὀνομαστικὴν κλήσιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων ἄρθρων καὶ τροπολογιῶν, ἔτι δὲ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος προτεραιότητος τοῦ λόγου. Ἀρκεῖ ἐν καὶ μόνον μέλος νὰ ζητήσῃ τὴν ψηφοφορίαν ταύτην. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀποτυχία ἐνὸς ἄρθρου ἢ μιᾶς τροπολογίας δύναται νὰ παρασύρῃ καὶ ὀλόκληρον τὸ νομοσχέδιον, ἀνάγκη τὸ εἰσάγον αὐτὸ κόμμα νὰ παρατάξῃ ὅλας τὰς δυναμείας του.

Καὶ τότε λοιπὸν ἔρχεται νὰ διαδραματίσῃ μέρος σπουδαιότατον πρόσωπόν τι ἰδιαίχον εἰς τὸν ἀγγλικὸν κοινοβουλευτικὸν ὄργανισμὸν τὸ Whip ἢτοι *μαστιγίον* — ὁ κύων, ὡς εἰπεῖν, τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ποιμνίου. Εἶνε δὲ οὗτος βουλευτῆς ἔχων παρὰ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φίλων τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν νὰ τοὺς εἰδοποιῇ, νὰ τοὺς συναγείρῃ κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν. Ἐχει τρεῖς τοιούτους ἢ ὑπουργικὴ πλειονοψηφία καὶ δύο ἢ ἀντιπολιτεύσεις. Πρέπει δὲ ὁ καλὸς Whip νὰ ἔχη πάντοτε προσεκτικὸν τὸ οὐς, τὸν ὀφθαλμὸν ἐγγρηγορότα καὶ τὸν πόδα ἀκούραστον. Γινώσκει τὰς ἐξεις τῶν ὑποκειμένων του, ἤξεύρει ποῦ θ' ἀναζητήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ψυχολογικὴν ἐκείνην ὥραν, τοῦτον μὲν παίζοντα τὸ συνευρισμένον του οὐίστ, ἐκείνον δὲ εἰς τὸ Ἰταλικὸν μελόδραμα καὶ τὸν ἄλλον ἀλλαχοῦ, καὶ φέρεται πρὸς αὐτοὺς ἅμα μὲν μετ' ἐπιεικειᾶς συνενόχου, ἅμα δὲ μετ' αὐστηρότητος φρουροῦ. Τὸ οὐσιῶδες εἶνε μόνον νὰ παρευρεθῇ καὶ νὰ ψηφοφορήσῃ, ἄλλως τοῦ εἶνε ἀδιάφορον ποῦ καὶ πολλαίς μάστιχα εἰς ποίαν κατὰστασιν ἤθελεν ἀγρεύσει αὐτοὺς. Καὶ ὁ πτωχὸς Whip τίθεται εἰς κίνησιν, ἀποστέλλει διαγελεῖς ἐπὶ διαγγελίων, ἐκσφενδονίζει ἀστραπηδὸν ἵππους καὶ ἀμαξήλατας καὶ ἐξαποστέλλει τοὺς ἀνθρώπους τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὰ τετραπέρατα τῆς πόλεως...

Ἄλλ' ἡ ἀποφασιστικὴ στιγμὴ ἐγγίζει. Ὁ πρωθυπουργὸς συγκεφαλαιοῖ εἰς ὀλίγας λέξεις ξηρὰς καὶ νευρικὰς τὸ ἔσχατον ὄριον ὅπερ ἀποδέχεται τὸ ὑπουργεῖον. Θόρυβος ἀπερίγραπτος ἐπισφραγίζει τὸν ἐπίλογον αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ μέσῳ κραυγῶν καὶ ἀνευφημιῶν ὁ πρόεδρος τίθησι τὸ ζήτημα εἰς ψηφοφορίαν, καὶ ἤδη λέγει ἐπανειλημμένως:

— Οἱ παραδεχόμενοι λέγουσι *ραὶ* (aye)...
Οἱ ὄντες ἐναντίας γνώμης λέγουσιν *ὄχι* (no)...

Ἄλλὰ τὰ *ραὶ* καὶ τὰ *ὄχι* διασταυροῦνται ἐν συγχύσει καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ εἴπῃ τις πρὸς ποῖον μέρος εἶνε ἡ πλειονοψηφία, ἢ καὶ ὁ πρόεδ-

δρος αὐτὸς ἂν ἔχη πεποιθήσιν ὠρισμένην ὅποταν λέγη: I think the ayes (or the noes, have it (νομίζω ὅτι τὰ ναὶ—ἢ τὰ ὄχι—ὑπερισχύουσιν)· ὅθεν ἡ ἀναγγελία αὕτη ἀμφισβητεῖται καὶ ζητεῖται ἡ ὀνομαστικὴ κλήσις. Ὁ πρόεδρος ἐγείρεται καὶ ἀναγινώσκει ἀπαξ ἔτι τὸ κείμενον ἐφ' οὗ γενήσεται ἡ ψηφοφορία. Εἶτα ἀναπετάννυνται αἱ θύραι, εἰς τῶν «ὕπαλλήλων τῆς τραπέζης» ἀναστρέφει ἐν ἀμμόμετρον ἀποκενούμενον ἐντὸς δύο λεπτῶν καὶ ῥήγνυται ἡ κραυγὴ ὑπὸ τῶν κλητῆρων καὶ τῶν φρουρῶν τῆς ὑπηρεσίας: Ψηφοφορία, ψηφοφορία! Παραντίκα οἱ ἠλεκτρικοὶ κώδωνες ἤχουσιν εἰς πάντα τὰ τμήματα καὶ τὰ διαμερίσματα καὶ τοὺς διαδρόμους, μέχρι τῆς λέσχης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καὶ εἰς τὸ ἀναψυκτήριον ἢ μαγειρεῖον (Kitchen), τὸ μόνον κοινοβουλευτικὸν κρησφύγετον ὅπου οἱ καπνίζοντες δύναται νὰ ικανοποιηθῶσι τὸ πάθος των, μέχρι καὶ τῆς μικρᾶς αἰθούσης τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς φρουρᾶς, ὅπου ἀγαπῶσι νὰ καταφεύγωσιν οἱ φίλοι τῶν συνομιλιῶν.

Ὁ περιβόλος τῆς Βουλῆς πληροῦται ἐν ἀκαρεῖ. Ἐντὸς δύο λεπτῶν δὲν ὑπάρχει οὔτε σπιθαμὴ κενή. Αἱ θύραι τώρα καταπετάννυνται, ἀκούονται τὰ κλειθρα τρίζοντα, ὁ δὲ πρόεδρος διατάσσει νὰ ὠθήσωσι τοὺς ὄχεις. Οὐδεὶς πλέον ἀπὸ τοῦδε δύναται νὰ εἰσέλθῃ, οὐδὲ νὰ ἐξέλθῃ εἰμὴ ὅπως ψηφοφορήσῃ. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἐνεργεῖται ἡ ψηφοφορία. Δύο εὐρεῖς διάδρομοι ἀνοίγονται ἀπὸ τοῦ νομοθετικοῦ περιβόλου, ὁ μὲν πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ δὲ πρὸς ἀριστεράν. Οἱ ναὶ διευθύνονται εἰς τὸν πρῶτον, οἱ ὄχι εἰς τὸν δεῦτερον· ὅσων διαβαίνουσι τὸν οὐδὸν τοῦ βουλευτηρίου τὰ ὀνόματα σημειοῦνται ὑπὸ γραμματέων ἐπὶ καταλόγων ἐντύπων ἐν οἷς εὐρίσκονται πάντα τὰ ὀνόματα, σημειοῦνται δὲ καὶ εἰς τὸ πέρασ τῶν διαδρόμων ὑπὸ δύο ψηφολεκτῶν, οἵτινες εἰσὶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἐξελέγχουσιν οὕτω τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σημειώσεως τῶν γραμματέων. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς παρελάσεως αὐτῆς οἱ κλητῆρες πιστοποιοῦσιν ὅτι οὐδεὶς ἔμεινεν ὀπίσω, εἶτα αἱ θύραι ἀνοίγονται καὶ δύναται πᾶς τις πλέον νὰ εἰσέλθῃ. Οἱ ψηφολέκται φέρουσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐν μέσῳ θορύβου, ἀνευφημιῶν ἐνίοτε, δὲ καὶ ἀλαλαγμῶν χαρᾶς τῶν νικητῶν, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀνακηρύσσεται ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Μία τοιαύτη ψηφοφορία ἐκτελεῖται συνήθως ἐντὸς εἴκοσι πέντε λεπτῶν. Ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς δύναται νὰ φανῇ πως βάρβαρος, ἀλλ' ἔχει πρὸ παντὸς τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν τοῦ ψηφίζοντος καὶ καθίσταται τὸν ἔλεγχον ἀσφαλέστατον. Γνωστὸν ὅπου κωμικαί εἶνε συνήθως αἱ ψηφοφορίαι ἐν τοῖς πλείστοις τῶν εὐρωπαϊκῶν Κοινοβουλίων· οὐχὶ σπανίως εἰς βουλευτῆς διατίθησι τὰ ψηφοδέλτια

πέντε καὶ ἑξ συναδέλφων του, οὐχ ἦττον δὲ σπανίως ὑπὸ τὴν πρόφασιν λάθους τροποποιεῖ τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι τῆς ἐπιούσης, προσχωρῶν τῇ πλειονοψηφίᾳ. Οὐδὲν τοῦτων εἶνε δυνατόν διὰ τῆς ἀγγλικῆς ὀνομαστικῆς κλήσεως. Ὁφείλει τις νὰ παρουσιάσῃται κατ' αὐτὴν, ὅσον δὲ περὶ τῆς μεταστάσεως ἀπὸ στρατοπέδου εἰς στρατόπεδον, ἀνάγκη νὰ πράξῃ τοῦτο δημοσίᾳ, διελαύνων διὰ τοῦ περιβόλου ἐν μέσῳ τῶν χλευασμῶν καὶ τῶν προπηλακισμῶν τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἡ συνεδρίασις ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος αὐτῆς. Ἐν μέλος προτείνει τὴν ἀναβολὴν, ἣτις ψηφίζεται δι' ἀνευφημίας. Ὁ πρόεδρος ἐγείρεται καὶ χαιρετίζει τὸν γραμματέα τοῦ θησαυροφυλακίου, οἱ κλητῆρες ἀνακράζουσιν: Ἡ συνεδρίασις αἶρεται! (House is up!) καὶ ἡ ἡμέγυρις ἐκθρόσκει δι' ὄλων τῶν πόρων.

Ἡ διατύπωσις αὕτη τῆς περὶ ἀναβολῆς προτάσεως, ἣτις δεῖν νὰ ἐκπληρῶται ὑφ' ἐνὸς ἀπλοῦ βουλευτοῦ καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου, εἶνε κληροδοτήμα τῆς πάλης τῶν Κοινοβουλίων κατὰ τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς. Ἄλλοτε συνέβαινε πολλάκις ὁ πρόεδρος, ἵνα καταπνίξῃ τὰ φλογερά ζητήματα, νὰ αἰρῇ αἰφνιδίως τὴν συνεδρίασιν ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς συζητήσεως. Σωφρονέστατα λοιπὸν οἱ πατέρες τῆς βρεττανικῆς ἐλευθερίας ἀπεφάσισαν ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ προέδρου. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον σύστημα ἔχει πολλάκις μοναδικὰ ἀποτελέσματα. Συνέβη δηλαδὴ ὁ πρόεδρος, ἀπολειφθεὶς μονώτατος ἐν τῷ νομοθετικῷ περιβόλῳ, νὰ εὐρεθῇ ἐν τῇ νομικῇ ἀδυναμίᾳ τοῦ νὰ καταλίπη τὴν ἔδραν αὐτοῦ καὶ ἠπειλεῖτο νὰ μείνῃ μέχρι οὗ ἡ Βουλὴ συνέλθῃ εἰς νέαν συνεδρίασιν. Ἐὰν δὲ τὸ γεγονός αὐτὸ συνέπιπτε πρὸς τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς συνόδου, θὰ ἀπέβαινεν ἀληθῶς ἀνησυχητικὸν καὶ δύναται νὰ φαντασθῇ τις τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν πρόεδρον ἐδρεύοντα ἀδιαλείπτως ἀπὸ τοῦ αὐγούστου μέχρι τοῦ νοεμβρίου, καθ' ὃν χρόνον οἱ εὐτυχεῖς αὐτοῦ συναδέλφοι θὰ ἐνετρυφῶν ἀνέτως ἀπολαύοντες τῶν ἡδονῶν τῆς θήρας καὶ τῆς ἐξοχῆς.

Καὶ τὸ γεγονός τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ προέδρου συνέβη πράγματι, ἀνευ φαντασιοκοπημάτων, ἐπὶ τῆς προεδρείας τοῦ κ. Δένισον. Μείνας μόνος ἐν τῷ νομοθετικῷ περιβόλῳ περὶ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ὥραν τῆς πρωΐας, ἠναγκάσθη νὰ πέμψῃ ἄγγελον καὶ καθικετεύσῃ ἀγαθὸν τινα βουλευτὴν ν' ἀφήσῃ πρὸς στιγμὴν τὴν κλίνην αὐτοῦ καὶ ἐλθῶν εἰς τὴν Βουλὴν ἀπαλλάξῃ αὐτὸν προφέρων τὴν τυπικὴν πρότασιν, περὶ ἀναβολῆς. Ὡς ἐκ περισσοῦ διηγούνται μάλιστα ὅτι ὁ βουλευτῆς οὗτος δὲν εὐρέθη καὶ τόσον εὐκόλως καὶ οὐκ ὀλίγοι νομοθέται ἄσπλαγχοι εὐρον ἀρ-

κατὰ διασκευαστικὸν νὰ ἀρνηθῶσι τὸ εὐσεβές αὐτὸ καθήκον.

Ἄλλως ὅμως ὁ πρόεδρος εἶνε πρόσωπον τὰ μάλα τιμώμενον, περιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ σεβασμοῦ πάντων καὶ θεωρούμενον ὡς ἐνσάρκωσις ὅλων τῶν παραδόσεων, ὅλου τοῦ μεγαλείου, ὅλου τοῦ ἀξιώματος τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τῆς δυναστείας τῶν Τυδοριδῶν καὶ Στυαρτῶν, ὡς ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῶν Βοναπαρτῶν, ἐξελέγετο ὑπὸ τοῦ μονάρχου, ᾧ καὶ ὑπηρετεῖ ὅτε μὲν ὡς ὄργανον πίσεως ὅτε δὲ ὡς πράκτωρ διαφθορᾶς. Μέχρι δὲ πρὸ ἑκατὸν εἴκοσι περίπου ἐτῶν ὑπῆρχεν ἔτι ἐν τῷ βρεττανικῷ θησαυροφυλακείῳ θυρίδι (guichet) ἰδιαιτέρα διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ζητημάτων, τὸ δὲ ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τμήμα παρήλασσε, κατὰ τὴν σημασίαν ἣν ἀπέδιδον εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, μεταξύ διακοσίων καὶ πεντακοσίων λιρῶν στερλινῶν κατὰ κεφαλὴν.

Φυσικῶς τῷ λόγῳ οἱ ἀνεξάρτητοι βουλευταὶ ἔτρεφον πρὸς τὸν πρόεδρον βαθυτάτην περιφρόνησιν καὶ ἐξεδήλουν πολλὰκις τὴν ἀποστροφὴν αὐτῶν διὰ παραδόξου τρόπου. Πρακτικόν τι τοῦ 1610 βεβαιοῖ ὅτι ὁ sir E. Χέρβερτ, «ἀντὶ νὰ ἐκβάλῃ τὸν πῖλον αὐτοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον, ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ἐξέβαλε τὴν γλῶσσαν του καὶ τὸν ἐμυκτήρισε θέτων ἐπὶ τῆς ἰνῆς τὴν χεῖρα». Ἄλλοτε πάλιν εἰς βουλευτῆς ἐπλησίασε τροχάδην εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ, «παρὰ πάντα τὰ ἔθιμα τῆς κοινοβουλευτικῆς εὐπρεπείας, ἔβαλε τρομερωτάτην κραυγὴν εἰς τὸ οὖς τοῦ προέδρου». Εἰς πολλῶ μεταγενεστέροις ἐτι χρόνοις ὁ ἐντιμος κ. Φέργους Ὁκονόρ ὤφθη πηδῶν ἐπὶ τοῦ ὀκρίβαντος καθ' ἣν στιγμὴν ὁ πρόεδρος, ἐν εὐκαιρίᾳ διακοπῆς τῆς συνεδριάσεως, ἤσχαλειτο νὰ φάγῃ μίαν κοτολέταν, ἤρπασεν αὐτὴν καὶ τὴν κατεβρόχθισε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν τοῦ προέδρου. Δέον ὅμως νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ ἐντιμος κ. Φέργους Ὁκονόρ, πρὸ καιροῦ ἤδη παρέχων ὑπόνοιαν παραφροσύνης, τὴν ἐσπέραν ἐκείνην διεσκόδασε πᾶσαν ἀμφιβολίαν, ἦτις ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ ἔτι περὶ τῆς καταστάσεως του ταύτης.

Σήμερον ὅμως ὁ πρόεδρος τυγχάνει παρὰ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ πάσης τῆς ὀφειλομένης αὐτῷ εὐλαθείας. Τὸν τίτλον αὐτὸν *Speaker* φέρει διότι ὀμιλεῖ ἐξ ὀνόματος τῆς Βουλῆς καὶ ἀντιπροσωπεύει αὐτὴν ἐπίσημως. Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ εἶνε πέντε χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν ἄνευ ἐπισήμου κατοικίας οὔτε ἄλλων τυχαίων ἐξόδων, ἡ δὲ ἱεραρχικὴ αὐτοῦ θέσις καὶ ἡ σημασία ἐν τῷ Κράτει εἶνε προφανῶς πολλῶ ὑπερτέρα ἐκείνης ἣν ἡ πολιτικὴ ἡμῶν ἀγωγή ἀποδίδωσι τοῖς προέδροις τῶν ἡμετέρων συνελεύσεων.

Ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ ἐνεργεῖται κατὰ πᾶσαν νέαν

σύνοδον. Ἐν μέλος τῆς Βουλῆς προτείνει εἰς ψηφοφορίαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀντίρρησης, τὸ προτεινόμενον ὄνομα ἀνευφημεῖται. Ἐνίοτε ὅμως ἡ ἐκλογὴ δίδει ἀφορμὴν εἰς μακρὰς συζητήσεις, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ εἰς ὀνομαστικὰς κλήσεις. Ἄλλ' εἰθισται ἐν τούτοις νὰ διατηρηται εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ *Spiker* τῆς προηγουμένης συνόδου, πλὴν ἂν αὐτὸς οὗτος δώσῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Δυνατὸν οὕτω νὰ συμβῇ ὥστε ὁ πρόεδρος νὰ μὴ ἀνήκῃ τῇ πλειονοψηφίᾳ. Καὶ τοῦτο μάλιστα συμβαίνει συχνότατα. — ἄλλη πάλιν αὕτη ἀνωμαλία ἀξιοσημείωτος ἐν τῷ μοναδικῷ τούτῳ συντάγματι, τῷ συντεταγμένῳ ἐκ παρενθῆτων τεμαχίων ὡς μωσαϊκόν, ἐν ᾧ αἱ ἀρχαὶ καὶ παραδόσεις, φαίνονται ὡς συγκρούμεναι καὶ ἀντιφάσκουσαι, ἀκριβῶς διότι εἶνε παρατεθειμέναι ἀλλήλαις χωρὶς νὰ καταστρέφωσιν ἀλλήλας.

Ἄλλὰ μήπως ἡ αὕτη ἀντίφασις δὲν ἐπικρατεῖ καὶ ἐν τῷ τρόπῳ τῆς ἐκλογῆς; τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου, ἐπὶ τῇ ῥητῇ προσκλήσει τῆς ἀνάσσης, ἀποσύρονται αἱ Κοινοότητες εἰς τὴν αἴθυσαν τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν προέδρου. Ἄλλ' εὐθὺς πρώτη πράξις αὐτῶν εἶνε νὰ προκαλέσωσι τὴν ἀνάγνωσιν νόμου ἐν ᾧ ῥητῶς λέγεται πάλιν ὅτι ἡ ἐξουσία τοῦ Κοινοβουλίου δὲν ἀπορρεῖ ἐκ τῆς βασιλικῆς θελήσεως, ἀλλ' εἶνε καὶ προγενεστέρα καὶ ὑπερτέρα αὐτῆς. Κατόπιν μόλις ἀποφασίζουσι τὴν ἐκλογὴν καὶ ὑποβάλλουσιν αὐτὴν «ταπεινῶς» εἰς τὴν βασιλικὴν ἔγκρισιν! Εἶνε ἀληθές ὅτι τὸ στέμμα οὐδέποτε ἀρνεῖται τὴν ἔγκρισιν αὐτὴν. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἠδύνατο καὶ νὰ τὸ πράξῃ, καὶ ἀφοῦ ζητεῖται ἀπαξ, ἄρα θεωρητικῶς εἶνε ἀναγκαῖα.

Τὸ ἔργον τοῦ προέδρου συνίσταται οὐσιωδῶς εἰς τὸ βεβαιῶν τὴν προτεραιότητα καὶ διατηρεῖν τὴν τάξιν, ἐνεκα δὲ τῆς διπλῆς ταύτης ἐντολῆς ἐπιβάλλεται αὐτῷ ἄκρα ἐπαγρύπνησις, διότι ἐκπληροῖ αὐτὴν αὐτότατος καὶ μηδὼς βοηθούμενος, ὡς παρ' ἡμῖν ὑπὸ γραμματέων. Ἀληθῶς εἰς τὰς ἐνδιαφερούσας συζητήσεις ἡ σειρά τοῦ λόγου τῶν ῥητόρων κανονίζεται σχεδὸν πάντοτε ἐκ τῶν προτέρων μεταξύ τῶν φρουρῶν τῆς τάξεως τοῦ κόμματος (*Whip*), ὁ δὲ πρόεδρος ἀποδέχεται αὐτὴν. Ἄλλὰ κατὰ θεωρίαν, συχνότατα δὲ καὶ ἐν τῇ πράξει, τοῦλάχιστον εἰς τὰς δευτερευούσας συζητήσεις, ἐπ' αὐτῆς ἤδη τῆς συνεδριάσεως καὶ δι' ἀπλοῦ χαιρετισμοῦ ὁ βουλευτῆς ζητεῖ τὸν λόγον. Ἀνάγκη λοιπὸν ὁ πρόεδρος νὰ εἶνε πάντοτε ἔτοιμος νὰ συναρπάσῃ διὰ τοῦ βλέμματός τὴν ἄφωνον αὐτὴν αἴτησιν καὶ νὰ ἐπινεύσῃ εἰς αὐτὴν. Πρὸς τούτοις συμβαίνει ἐνίοτε πολλοὶ βουλευταὶ συνάμα νὰ ἐγείρωσι τὸν πῖλον καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶνε πάντοτε λεπτὸν τὸ ζήτημα νὰ λύσῃ τὴν δυσκολίαν ὅταν

υπάρχει ἀμφιβολία, ὁ πρόεδρος συνήθως προαιρείται νὰ ἐκκαλῆ τὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν Βουλὴν αὐτήν.

* Ἄλλως δὲ φροντίζει πάντοτε ἐπιμελῶς νὰ μὴ ἐπιβάλληται, νὰ μὴ εἰσαγῆ τὸ προσωπικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ συζητήσει καὶ νὰ περιορίζηται αὐστηρῶς εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς γενικῆς θελήσεως. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὡθεὶ πολλάκις τὴν λεπτότητα μέχρι τσοσούτου, ὥστε ἀπέχει νὰ ἐξενέγκῃ γνώμην καὶ ἐν αὐτῇ τῇ συζητήσει πειθαρχικοῦ μέτρου οὐ ἢ ἐφαρμογὴ θὰ ἀνέκειτο αὐτῷ ἐν τούτοις. Καὶ δὲν εἶνε διὰ τὴν Βουλὴν ὁ πρόεδρος κύριος ἢ ἄρχων, ἀλλ' οὐδὲ κἂν ὁδηγὸς ἀπλῶς, εἶνε μόνον ὄργανον τῶν θελήσεων αὐτῆς.

Ἐντεῦθεν εἶνε δυσχερέστατον γὰ ὀρισθῆ ἑπακριβῶς ἡ δικαιοδοσία αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἄλλως οὐδὲ διαγράφεται ὑπὸ κειμένου τινός. Οὕτω δὲν δύναται οὔτε νὰ διατάξῃ τὴν σύλληψιν βουλευτοῦ ἔστω καὶ δι' ἐγκλημα φανερόν, οὔτε νὰ διατάξῃ τὴν ἔξωσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων. Δικαιοῦται μόνον νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν τάξιν τοὺς παραβαίνοντας τὴν κοινοβουλευτικὴν ἔθιμοτυπίαν καὶ νὰ παρατηρήσῃ ἀπλῶς εἰς ἓνα ῥήτορα ὅτι ἀπομακρύνεται τοῦ ζητήματος. Τὸ σπουδαιότερον ἴσως αὐτοῦ προνόμιον εἶνε ὅτι ψηφοφορεῖ ὕστατος καὶ καθ' ἀκολουθίαν δίδει τὴν ῥοπήν αὐτὸς ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας. Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο συνέπεσεν ἱστορικῶς ἐπὶ κρίσιματῶν περιστάσεων, καθ' ἃς σπουδαιότατα ὄντως ἔθνικα συμφέροντα εὐρέθησαν ἐξηρημένα ἐκ τῆς ψήφου τοῦ προέδρου.

* Ἄλλὰ καὶ μόνον διὰ τὴν ἐνδελέθειαν ἣν ἀπαιτοῦσι τὰ καθήκοντα τοῦ προέδρου πόρρω ἀπέχουσι τοῦ νὰ ὦσιν εἶδος ἀμεριμνομερίμνης. Εἶνε ἐργασία ἀληθῆς τὸ νὰ προεδρεύῃ τις πραγματικῶς πεντάκις τῆς ἑβδομάδος συνεδριάσεων διαρκουσῶν ἀπὸ τῆς τετάρτης ὥρας μετὰ μεσημβρίαν μέχρι τῆς δευτέρας καὶ τρίτης ὥρας τῆς πρωίας, ἐνίοτε δὲ καὶ πλέον. Ὑπολογίζουσι ὅτι ἐδρεύει καθ' ἑνιαυτὸν κατὰ μέσον ὄρον χιλίας διακοσίας ὥρας πρὸ τοῦ μεσονυκτίου καὶ ἑκατὸν πενήκοντα μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Καὶ ἂν ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἀνανεωθῇ ἐπὶ σειράν τινα ἑνιαυτῶν, τὸ ἄθροισμα καταντᾷ ἐν τέλει οὐκ εὐκαταφρόνητον. Εἰς πρόεδρος, ὁ κ. Σιάβ-Λεφέβρ, ἠρίθμησεν ὅτι διῆλθεν ἐπὶ τοῦ προεδρικοῦ ἐδωλίου πλείους τῶν δεκαπενταχιλιῶν νυκτερινὰς μόνον ὥρας.

* Ἄλλὰ καὶ τὸ ποσὸν τῆς διεξαγομένης ἐργασίας ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων ἐν τῷ διαστήματι μιᾶς συνόδου εἶνε πάντοτε σημαντικώτατον. Αἱ συνεδριάσεις εἶνε ἥττον θεατρικαί, μακρότεραι δὲ καὶ γονιμώτεραι ἢ παρ' ἡμῖν.

* Ἄλλως δὲ καὶ ἡ συνήθεια τοῦ συνεδριάζειν τὴν ἑσπέραν ἢ ἐκπλήττουσα τοὺς ξένους ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι καθίσταται οὕτω δυνατόν νὰ παρατεί-

νωσι τὴν συζήτησιν ἐπ' ἄοριστον, δικαιολογεῖται δὲ καὶ ὑπὸ τῆς παρεχομένης ὠφελείας εἰς τὸν τόπον ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν πρώτων καὶ τῆς ἐμπειρίας ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τῶν μεγάλων βιομηχάνων, τῶν ἐξόχων νομομαθῶν καὶ παντὸς εἶδους ἐπιστημόνων, οἵτινες ὄντες ἀπασχολημένοι τὸ πλεῖστον κατὰ τὴν ἡμέραν εἰς τὰ ἰδιωτικὰ αὐτῶν συμφέροντα, δύνανται νὰ ἐπασχολῶσι τὰς ἑσπέρας ἀνετώτερον εἰς τὴν μέριμναν τῶν δημοσίων.

Πλὴν δὲ τούτου καὶ ἡ ἐργασία τῶν ἐπιτροπῶν εἶνε λίαν ἐνεργὸς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων. Εἴκοσιν ὅλαι ἐπιτροπαὶ κατ' ἐλάχιστον συνέρχονται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μέχρι τῆς τετάρτης ὥρας, καὶ ἡ σωρεία τῶν ἀναφορῶν, ἐκθέσεων καὶ παντοειδῶν Κυανῶν βίβλων, ἧτις εἶνε τὸ προϊόν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, ἀποτελεῖ κατ' ἔτος πλείους τῶν 80 τόμων εἰς 8ον.

Χαρακτηριστικὸν ἰδίωμα τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ὅπερ οὐδέποτε κατέστη σταθερὸν εἰς τὰ Κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα τῶν ἠπειρωτικῶν Κρατῶν, εἶνε καὶ ἡ εὐκολία μεθ' ἧς καταρτίζεται εἰς γενικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς συζητήσεως καὶ τῆς ἐκπονήσεως ἐνὸς νόμου. Ἡ γενικὴ δὲ αὕτη ἐπιτροπὴ κατ' οὐδὲν ἄλλο διαφέρει τῆς συνήθους συνεδριάσεως ἢ διὰ τῆς γιγνομένης ἀλλαγῆς εἰς τὴν ἔδραν τῆς προεδρίας· ὁ πρόεδρος παραχωρεῖ τὴν θέσιν αὐτοῦ εἰς τὸν Chairman of ways and means, πρόσωπον ἀντιστοιχοῦν περίπου εἰς τὸν ἀλλαχοῦ πρόεδρον τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ Βουλὴ θεωρεῖται ὡς οὐχὶ πλέον τακτικῶς συνεδριάζουσα, ἀλλ' ὡς ἐν ἐπιτροπῇ. Ἡ συζήτησις λαμβάνει τότε ὕφος οἰκειότερον καὶ πρακτικώτερον, μέλη τὰ ὅποια μένουσι συνήθως ἰχθύς ἄφωνοι ἐν τακτικῇ συνεδριάσει, λύουσιν ἀφῆνης τὰ δεσμὰ τῆς γλώσσης, ἡ αὐστηρότης τοῦ κανονισμοῦ χαλαροῦται ἐπίσης, διαλέγονται μᾶλλον ἢ συζητοῦσι καὶ ἡ ἐργασία προχωρεῖ τοῦτο δὲ τὸ σύστημα εἶνε συνήθως ὠφέλιμον καὶ γοργότερον περὶ τὴν διεξαγωγὴν νομοσχεδίων κατ' ἀρχὴν ἥδη παραδεδεγμένων. Καὶ εἶνε ἄπορον τῶντι πῶς δὲν ἐνεκλιματίσθη τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις Κοινοβουλίοις.

Ἐν κεφαλαίῳ δὲ αἱ κυριώταται φράσεις δι' ὧν τὸ νομοσχέδιον διέρχεται μέχρις οὐ φθάσῃ νὰ ἐγγραφῆ ὀριστικῶς ἐν τῇ Νομοθετικῇ Βίβλῳ (Statute Book), εἰσὶν αἱ ἐπόμεναι.

Κατὰ πρῶτον ἡ προφορικὴ δῆλωσις τοῦ ὑποκειμένου τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ καλεῖται « αἴτησις εἰσαγωγῆς ». Ὁ πρόεδρος καλεῖ τὸν εἰσηγητὴν εἰς τὴν γραμμὴν καὶ ἡ κατάθεσις ἐκτελεῖται.

Τὸ νομοσχέδιον ἐγγράφεται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξῃ εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν, ἧτις εἶνε συνήθως ἀπλῆ διατύπωσις. Δυνατὸν ὅμως νὰ συμβῇ

ένιοτε ὅπως ἢ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀντίρρησης ἐκδηλωθῆ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, καὶ μόνον διὰ ψιθυρισμῶν ἢ ἐνδείξεων ἀποδοκιμασίας.

Ἐρχεται κατόπιν ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις καὶ τότε συνάπτεται ἡ μάχη ἐπὶ τῆς οὐσίας. Ἄν δὲ ἡ ἀρχὴ ἐξέλθῃ νικηφόρος ἐκ τῆς συζητήσεως, τὸν τεῦθεν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ πραγματωθῆ εἰς νόμον. Ἄλλ' ὑπὸ ποίαν μορφήν; Οὐδεὶς ἀκόμη δύναται νὰ τὸ προῖδῃ. Αἱ τροπολογίαι καὶ ἀντιτροπολογίαι βρίθουσι καὶ κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα τῆς ἐμβρυολογικῆς τοῦ νομοσχεδίου καταστάσεως γίνεται συνήθως ἡ πρότασις περὶ καταρτισμοῦ τῆς Βουλῆς εἰς γενικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς διεκπεραίωσιν τῆς ἐκπονήσεως αὐτοῦ. Ἄλλ' ἂν ὀλίγον τι τὸ μέτρον τοῦτο ἐρεθίσῃ τὰ πνεύματα, ἡ πρότασις αὕτη ἐγείρει νέαν ἀντίστασιν καὶ χρησιμεύει ὡς κείμενον πρὸς νέαν συζήτησιν. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἡ πρότασις ὅπως «ἐγκαταλειφθῆ ἡ προεδρική ἐδρα», τιθεμένη εἰς ψηφοφορίαν ὑπὸ τοῦ προέδρου, γίνεται δεκτὴ καὶ ἡ Βουλὴ καταρτίζεται εἰς ἐπιτροπὴν.

Συνήθως μία τοιαύτη συνεδρίασις ἐν ἐπιτροπῇ ἐξαρκεῖ πρὸς διατύπωσιν ὀριστικοῦ κειμένου. Ἄν ὅμως δὲν ἀρκέσῃ, κατὰ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ἐν μέλος προτείνει νέαν τοιαύτην, τοῦθ' ὅπερ καλεῖται το report progress, ἧτοι βεβαιοῦν ὅτι τὸ ἔργον προοδεύει, ἀλλὰ δὲν ἐπερατώθη ἔτι. Τοῦτο δὲ ἐπαναλαμβάνεται ὡσάκις ὑπάρχει ἀνάγκη.

Ἀφοῦ δὲ οὕτω λάβῃ τὸ νομοσχέδιον τὸν ὀριστικὸν τύπον τῆς συντάξεως αὐτοῦ, ἐπανέρχεται πρὸ τῆς Βουλῆς εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν καὶ μόνον πλέον δυσσποθάρουντο ἀντίπαλοι θὰ ἐπεχειροῦν τότε τελευταίαν κατ' αὐτοῦ ἔφοδον.

Τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη τέλος, καὶ εἶνε ἤδη τοιοῦτον ὥστε νὰ παραπεμφθῆ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν λόρδων θὰ διέλθῃ αὐτὴς διὰ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν τριῶν ἀλληλοδιαδόχων ἀναγνώσεων. Ἐὰν ἐκεῖθεν διεκφύγῃ ἄνευ τροπολογιῶν, ὅπερ ἄλλως σὺνηθες, θὰ ἐπανέλθῃ πάλιν πρὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ τότε μόνον, ἀφοῦ πρῶτον ἀμφοτέραι αἱ Βουλαι παραδεχθῶσι τὴν αὐτὴν σύνταξιν, θὰ ὑπόκηται δικαιοματικῶς εἰς τὴν ὑπερτάτην διατύπωσιν τῆς βασιλικῆς ἐγκρίσεως.

Αἱ διάφοροι αὗται φάσεις τῆς ἐπιπόνου κυκλοφορίας παρακολουθοῦνται ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὑπὸ στρατοῦ ὅλου κοινοβουλευτικῶν μαιῶν. Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων δὲν ἔχει ἐφόρους κληρωτοὺς, ὡς οὐδὲ γραμματεῖς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀλλὰ μίαν διαρκῆ διοίκησιν, ἧς ὁ προϊστάμενος εἶνε ὁ γνωστότατος διὰ τὰς εἰδικὰς αὐτοῦ ἐργασίας σὶρ Τ. Ἔρσκιν Main, clerck of the house. Ὁ προϊστάμενος οὗτος ἔχει κατοικίαν ἐν τῷ Μεγάλῳ τοῦ Οὐέστμινστερ μετ' ἀποδοχῶν 2,500 λιρῶν

στερλινῶν καὶ διευθύνει ὀλόκληρον ἐπιτελεῖον ὑπαλλήλων, γραφῶν καὶ ἀξιωματικῶν.

Ὁ σημαντικώτερος ἐκ τούτων εἶνε ὁ ἀξιωματικὸς τῶν ὄπλων, ὁ ἐκπροσωπῶν τὴν ἐκτελεστικὴν δύναμιν τῆς Βουλῆς· αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ εἰσι 1200 λιρῶν στερλινῶν καὶ ἔχει τὸ εἰδικὸν καθήκον τοῦ νὰ μετατοπίζῃ τὴν βαρεῖαν ἐκ χρυσαργύρου ράβδον, ὅταν ὁ πρόεδρος καταλαμβάνῃ ἢ καταλείπῃ τὴν ἐδραν αὐτοῦ, ὡς καὶ τοῦ νὰ ἐκδιώκῃ ἢ θέτῃ ὑπὸ κράτησιν, ἐπὶ τῇ ψήφῳ τῆς Βουλῆς, τὰ μέλη τὰ ὑποπίπτοντα εἰς τὴν ποινὴν τῶν πειθαρχικῶν τούτων μέτρων. Τὸ «μικρὸν οἶκημα» τοῦ Μεγάλου τοῦ Οὐέστμινστερ, ὅπερ εἶνε φυλακὴ ἀρκούντως εὐμαρῆς διηρημένη εἰς τέσσαρα δωμάτια μετὰ δύο παραθύρων πρὸς τὸν Τάμεσιν, εἶνε ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἐξουσίαν καὶ συνέχεται πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν αὐτοῦ.

Ἐπάρχουσιν ἔπειτα: ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ προέδρου, ὁ ἐφημέριος, οἱ κύριοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ βοηθητικοί, ὧν οἱ τελευταῖοι εἰσι διανεμημένοι εἰς τέσσαρα ὑπουργήματα, εἰς ἃ διήρθηται καὶ ἡ διοικητικὴ ὑπηρεσία, εἰσι δὲ τὰ ἐπόμενα.

Ὁ τῶν δημοσίων νομοσχεδίων (Public bill office), ἐπιτετραμμένος τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργικῆς ἀρχῆς νομοσχεδίων, τὰ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ διανομῆς αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τροπολογιῶν.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν νομοσχεδίων (Private Bill office), ὅστις παραλαμβάνει τὰ τοπικοῦ διαφέροντος νομοσχέδια καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ τῷ νομικῷ συμβούλῳ, πρὸς βεβαίωσιν ὅτι δὲν παρουσιάζουσι τυπικὸν τι ἀμάρτημα.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος, ἧτοι ἐπιτετραμμένος τὰ πρακτικά.

Ὁ ἐπὶ τῶν συνεδριάσεων, ὅστις παρασκευάζει τὰς ἡμερησίας διατάξεις, ἀποστέλλει τὰς προσκλήσεις, ἀναγράφει τὰς κοινοβουλευτικὰς πράξεις καὶ συγκεντρῶι ἐπὶ ταῦτὸ τὴν ἐργασίαν τῶν ἐπιτροπῶν.

Ὁ ὀλικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων συμποσοῦται εἰς 50,644 λίρας στερλινῶν (ἧτοι περίπου 1,267,000 φράγκων). Γνωστὸν δὲ ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ βουλευτοῦ εἶνε ἄμισθος ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ, οὕτω δὲ καὶ τὸ μονοπώλιον αὐτῆς ἐξασφαλιζεται μόναις ταῖς ἀριστοκρατικαῖς τάξεσι.

Ἡ ἀναβολὴ εἶνε ὁ ὀκνηρότατος τρόπος τοῦ δαπανᾶν τὸν χρόνον. Ἡ κακίστη αὕτη συνήθεια αὐξάνει ἡμέραις δολίως ὑφέρπουσα καὶ ἐπὶ τέλους καθίσταται πανίσχυρος.

— Δύναται τις νὰ εἴπῃ περὶ ἀνθρώπου μὴδὲν πράττοντος ὅτι πράττει τὸ κακόν.